

Iubire, strop cu strop

Mihai Manolescu

Se făcea că-ntr-o rezervă
M-am trezit deunăzi
Și-mprejur, în mare vervă,
Erau droaie de soții.

Îmbrăcate-n asistente
Se-nvârteau în jurul meu
Și vegheau de zor, atente,
Să mă simt precum un zeu.

Una îmi citea poeme
Despre juni îndrăgostiți,
Alta-mi trimitea prin semne
Din bezelele-i fierbinți.

O soție, pe platouri
Prăjituri îmi aranja,
Iar o alta, din rulouri
Lumina mi-o potrivea.

Însă m-a captat mai tare
Cea mai „coaptă” dintr-un colț,
Cu un recipient mai mare
Și la brâu purtând un șorț.

Pregătea ca o licoare,
Mestecând-o pe-ndelete
Și cu multă detașare
Le privea, milos, pe fete,

Căci știa că ce prepară
Și-mi va pune în perfuzie
Va pecetlui cu ceară,
Fără drept de vreo confuzie,

Dragoste doar ei pe viață
Să îi port și nopți și zile,
Căci licoarea ei cea hoată
E din stropii de iubire.